

Petr Hájek: CHURCHILL CHTĚL ZRADIT SPOJENCE HNED PO PÁDU BERLÍNA. PLÁN NA ZNIČENÍ SLOVANŮ STÁLE TRVÁ. EU a NATO - nástroje boje USA s Ruskem skrze životy Evropanů

- CZ24 News | 8. května 2023

PETR HÁJEK se pokouší upozornit nepodvolené spoluobčany, že Hitlerův pád, který si v těchto dnech (někteří) připomínáme, byl jen jednou z "nezdařených" bitev ve válce Anglosasů proti nepodmaněným Slovanům reprezentovaných dnes už jen Ruskem (a Srbskem), ve válce, jejíž rozřešení se blíží...

Brzy tomu bude osmdesát roků, kdy v Praze - 9. května 1945 - skončila druhá světová válka a s ní i německý protektorát nad Čechy a Moravou (Böhmen und Mähren). Alespoň tak jsme si to, my starší, pamatovali ze školy a vyprávění rodičů. Pamětníků pochopitelně rychle ubývá, a tak současná fialová protektorátní vláda Washingtonu a Bruselu (spolu s mediálními propagandisty typu psychicky invalidního Pavla Šafra) se pokouší úplně vymazat historickou pravdu z paměti.

Tak, aby se mladé generace - kterým je ovšem nějaká druhá světová válka úplně šumák - učily ve škole, že nás osvobodil Západ v čele se Spojenými státy (zatímco Sovětský svaz nás prý naopak okupoval). Právě tak, jako nás Západ (ve spolupráci s Gorbačovem a částí sovětské tajné služby) podruhé osvobodil zorganizováním státního převratu v roce 1989 („sametovka“ je naštěstí mladým zrovna tak šumák, nezajímá je dokonce ani podvod z 11. září 2001, přestože má na jejich životy bezprostřední vliv).

Má to hlubokou logiku, kterou záměrně „historicky imbecilní“ takzvané generace X a mileniálové nepochopí, ale vůbec nejde o to, aby něco chápali. Stačí, když ve svých virtuálních realitách na obrazovkách moderních technologií a sociálních sítí nebudou zlobit. Nikdy se proto nedozvědí, že Anglosasové sice po německé kapitulaci neuskutečnili Churchillův plán na okamžité napadení SSSR, svého spojence v protihitlerovské koalici (Britové, stejně jako tradičně zakomplexovaní Poláci, jsou vůči Rusku podobně psychicky invalidní jako výše zmíněný český propagandista), ale nezapomněli na něj. Počkali si.

Problém 3. říše

V pětáctýřicátém sice už na rozdíl od Stalina jadernou bombu měli (ukradli ji Hitlerovi spolu s jejími tvůrci), ale ta byla spíše na demonstrativní vraždění v Hirošimě a Nagasaki, kde si ji otestovali na Japoncích jako odvetu za ponížení v Pearl Harboru. Nechme teď stranou, zda prezident Roosevelt japonský útok potřeboval (dopředu o něm věděl, a záměrně jej nechal proběhnout), aby mohl 8. prosince 1941 vyhlásit válku Japonsku, protože veřejné mínění v USA nebylo další světové válce (po té nedávno skončené první) vůbec nakloněno.

Faktem je, že Hitler byl kvůli tomu na svého spojence (Osa Berlín - Řím - Tokio) neskrývaně rozzuřený. Jestli si něco nepřál, tak vstup Ameriky do války. Nejen kvůli tomu, že to byly právě

Spojené státy, které jej pomáhaly vyzbrojit a čile s ním při přípravě války obchodovaly (tatínek pozdějšího prezidenta J. F. Kennedyho byl jen z těch viditelnějších výčnůlků obrovitého ledovce). Ani nacismus jako takový (o Mussoliniho fašismu ani nemluvě) jim vůbec nevadil, stejně jako americkým židovským bankéřům nevadil německý antisemitismus.

Co vadilo, byla hroutící se „bratrská“ Británie. Hitler měl přece za úkol především bojovat se Stalinem. Jenže psychopatické ambice tohoto psychicky invalidního kancléře způsobily, že se svým „stvořitelům“ vymkl z rukou – žádný plán nikdy nevyjde – a bylo rozhodnuto jej zlikvidovat. Atentát se nezdařil, a tak nezbylo než nechat dojít Rudou armádu až do Berlína (a do Prahy).

Když Churchill na konci války připomněl Washingtonu její původní účel, nebyl to správný okamžik. F. D. Roosevelt zemřel (12. dubna 1945). Na jeho místo nastoupil sice „jestřáb“, viceprezident Harry Tuman, ale náhlý obrat proti spojenci, s nímž se Roosevelt na Jaltě pár měsíců předtím o všem dohodl, by americká veřejnost slavící konec války nestrávila. A jaderná bomba byla teprve v plenkách – jak řečeno k toliko k děsivé (z vojenského hlediska zcela zbytečné) demonstraci v Japonsku. To ještě Američané (vzhledem ke zmíněnému Pearl Harboru) spolkli.

Od 4. říše k Ukrajině

Svět se tedy přechodně rozdělil „jen“ na sféry vlivu dohodnuté v Jaltě. Kdo jiný než Churchill měl oznámit začátek „studené války“, když v projevu v americkém Missouri (5.3.1946, ani ne rok po pádu Berlína) poprvé použil termín „železná opona“. Přes různé krize – nejznámější, ale nikoli nejnebezpečnější vešla ve známost jako „karibská“, kdy Nikita Chruščov nechal dovézt na Kubu, na „zadní dvorek“ USA, jaderné rakety – se nakonec dokodrcal až ke Gorbačovovi.

V něm se konečně prosadila Anglosasy dlouho budovaná Pátá kolona, jejíž počátky sahají právě ke „Karibské krizi“, kdy začala spolupracovat dvě křídla sovětských a amerických tajných služeb. Výsledkem byl nejen rozklad a pád sovětského bloku, ale především revize výsledků druhé světové války: Gorbačov „prodal“ Američanům za hubičku sovětskou okupační zónu známou jako Německá demokratická republika (NDR). Ta hubička se jmenovala slib USA, že NATO nepostoupí „ani o píd“ na východ. Britská premiérka Margaret Thatcherová se „sjednocení“ Německa zhrozila se slovy, že právě začala svou existenci „4. říše“.

Neměli ji rádi za to „vyzrazení státního tajemství“, a také ji brzy zlikvidovali. 4. říše totiž obětovala jako hlavní město Berlín – a formálně jej přesunula do Bruselu. Pak už stačilo jen bývalé sovětské satelity (tvořily „narázníkovou zónu“ mezi Západem a Ruskem) vtáhnout do NATO – a pak i do 4. říše – a bylo vymalováno. Američané se přísáli na ruské hranice. Od pobaltí (kde to s radostí uvítali bývalí Hitlerovi spolupracovníci a oddaní nacisté – dodnes jej oslavují) a dnes již i Finsko a Švédsko, přes Polsko a střední Evropu. No a zbýval už jen onen „zadní dvorek Ruska“ – Ukrajina.

Stále stejná metoda

Krvavým státním převratem dosadily Spojené státy k moci rovněž někdejší spolupracovníky Hitlera – Banderovce. Právě tak jako ve třicátých letech jim u nich nevadí nacistická ideologie a všechno, co s ní souvisí. Právě tak jako tehdy jim dodávají zbraně a vydržují si je masívními „dodávkami“ miliard dolarů jejich vůdcům jako své „drahé kurtizány“. Rozhodující je, že jejich rukama fakticky zahájily horkou válku s Ruskem. Tím jsou Anglosasové přímo posedlí.

V novém protektorátu jsme vedle Ukrajinců druzí na řadě hned my a – kromě Maďarska – „živá síla“ ze všech bývalých sovětských satelitů. Američané své životy proti „bezcenné slovanské rase“ samozřejmě nasazovat nebudou. Postupují podle osvědčeného receptu: Dosadí si do vlád

zkorumpované představitele místních odnoží americké Páté kolony – což je po “integraci” evropských států do 4. říše (kterou přes Brusel a Berlín ovládají) vcelku brnkačka. S malým zpožděním – kdy si Obamovci s Clintonovci dostatečně nepohlídali volební podvody, takže jim mezi prsty proklouzl Donald Trump – po volebním podvodu vsutku grandiózním a dosazením dementního Bidena do Bílého domu, spustili “polohorkou” válku proti Rusku.

Druhá světová nikdy neskončila

Do jaderné fáze by ji “vypointovali” již dávno. Jenže je tu opačný problém než v pětáctýřicátém: Rusko má jaderné zbraně (a především jejich nosiče) dnes podstatně vyspělejší než Západ. O zbraních elektronických ani nemluvě. Američané předpokládají, že si je Moskva “vyzkouší” na evropských členech NATO – a oni už toho jako vždycky vyváznou – a možná jim to i zachrání polomrtvý dolar. Prostě že se na válce s Ruskem nakonec napakují.

Je to samozřejmě šílená hypotéza. Ale jen proto, že si jí zatím nejsou úplně jistí, pokračují boje kyjevského režimu konvenčními zbraněmi. Ti, kdo neznají historii, nebo znají pouze její propagandou pokrivenou tvář, nad tím nechápavě kroutí hlavou: Proč se to vlastně celé muselo stát?

Nevědí, že jde jen o další bitvu nikdy neskončené druhé světové války, v níž na jedné straně stojí “podřadné slovanské kmeny” reprezentované největší zemí světa – Ruskem – a na straně druhé finanční oligarchie s převážně (nikoli však jen) hlubokými judaistickými kořeny, která bez skrupulí obětuje i “obyčejné židy” – tak jako při “spolupráci” s Hitlerem. Tím hlavním, kdo má být při plánované celosvětové “depopulaci” vyhlazen jako první, jsou Slované.

I na to bychom měli myslet při letošním výročí Pádu Berlína – nikoli druhé světové války. Ta pokračuje a blíží se ke svému kruciálnímu vyvrcholení. Kromě jiného (vlastně především, ale to větší části naší sekularizované veřejnosti nelze vysvětlit) je to válka náboženská.

Její rozměry zcela přesahují její viditelný rozměr. Což se však opravdu těžko objasňuje těm, kteří “mají oči a nevidí, mají uši a neslyší”.

A tak nezbyvá než ve společném úsilí všech nepodvolených zkusit zachránit, co ještě lze. S modlitbou k Trojjedinému a na přimluvy Panny Marie, již patří právě měsíc květen. Ještě je čas.

Ale možná ho už moc nezbyvá.

AUTOR: Petr Hájek

[ZDROJ](#)